

Afgørelse af Spørgsmaalet om Øernes Afstaaelse skal en ny Rigsdag — og det er det Standpunkt, det ærede Medlem fra Ringkøbing har stillet sig paa — saa maatte den nye Regering, der kom, begynde med at udskrive Valg, synes jeg, begynde med at kræve Grundlovens Ikrafttræden. Thi i denne nye Regering maatte der jo være Medlemmer ogsaa af Partiet Venstre, og da Venstre har den Mening, at denne Sag ikke kan afgøres af den nuværende Rigsdag, maatte den kommende Regering kræve den nye Grundlovs Ikrafttræden og dertil hørende Valg. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg, hvis jeg virkelig mente, at Valg rummede en Fare — og det mener jeg, det staar jeg ved uden Hensyn til, om det skal skydes os i Skoene, at vi skulde være bange for at tage Valgene eller frygte for at miste vore Embeder; det er mig ganske ligegyldigt, hvad man siger derom — ikke kunde gaa med til, at der dannedes en Regering sammensat af alle Partier. Men den maatte, saa vidt jeg kan se, ogsaa kræve Valg og den nye Grundlovs Ikrafttræden, thi hvis det skal være Meningen, at alle Rigsdagspartier, naar der kom en saadan ny Regering, vilde stemme for Vestindiens Afstaaelse, og at den nye Grundlovs Ikrafttræden og nye Valg i saa Fald ikke behøvedes, saa finder jeg, at de Herrers politiske Stade i Øjeblikket er meget daarligt, saa er det ikke Modstand mod de vestindiske Øers Afstaaelse, der ligger til Grund for deres Holdning i Sagen. Det ærede Medlem fra Frederiksberg udtalte, at han var imod al Landafstaaelse. Det ærede Medlem fra Ringkøbing siger, at han kræver nye Valg og en ny Rigsdag. Hvad kunde det saa hjælpe, at der kom en Regering sammensat af Medlemmer af alle 4 Partier, naar dog det samme skulde finde Sted: Grundlovens Ikrafttræden og nye Valg. Men det ærede Medlem har altsaa spurgt mig, om denne Regering kan tænke sig at vige Pladsen for et saadant nyt Ministerium. Dertil svarer jeg: Ja, det kan den nuværende Regering meget vel; hvis der er en Mulighed for at faa en Regering, sammensat af Medlemmer af de 4 Partier, som kan føre Statens Styrelse videre, er dette Ministerium fuldkommen villigt til at vige. Jeg kan ikke sige, at den nuværende Situation just gør mig det meget tydeligt, at en saadan Regering kan dannes; jeg kan ikke se, at den Presseagitation, der har fundet Sted fra Venstre, og den Agitation, der almindeligt finder Sted fra Højre — jeg véd næsten ikke,

om man kan sige Højre, men det kan man vel — mod Socialdemokratiet, tyder paa en saadan Harmoni mellem de 4 Partier, at de ligesom de 4 Elementer, der danner en berømt Drik, i dette Øjeblik kan danne Regering med et virkeligt Stade, med en virkelig fast Holdning og sund Bund i Rigsdagen. Men kan dette ske, forsikrer jeg, at Regeringens Personer skal ikke være nogen Hindring derfor; i saa Fald vil Regeringen vige for den nye Regering.

Udenrigsministeren (Scavenius): Naar min Kollega Finansministeren henviste til, at hans Udtalelse om den internationale Situation var foranlediget ved de Udtalelser, der fremkom fra Ordføreren for Venstre (J. C. Christensen) og Ordføreren for det konservative Folkeparti (Foss), maa jeg maaske henvise til, at dette gælder ikke mig. Thi mine Udtalelser indledede Debatten og kom før Ordførernes Udtalelser, selv om de ganske vist fik en ret stærk Bekræftelse ved, hvad der blev ytret af de to Herrer Ordførere. Da mine Udtalelser indledede Debatten, kunde de selvfølgelig ikke være foranledigede af Ordførernes Udtalelser, men var, som jeg har haft Lejlighed til at fremhæve, foranledigede ved den hele Holdning, de to Partiers Presse indtog til denne Sag, og som gjorde det nødvendigt at understrege dette Moment, for at det ikke skulde blive ignoreret overfor Befolkningen.

J. C. Christensen: Den højtærede Udenrigsminister tog ganske rigtig Ordet før nogen anden ved Aabningen af Forhandlingerne om denne Sag, og netop fordi han gjorde det, kan det ikke nytte, at han nu kommer og taler om, at fordi Ordførerne ikke kom ind paa de internationale Forhold, var han nødt til at tage Ordet; men det sagde han før. Nu siger han, at det skyldtes Hensynet til Udtalelser i Pressen. Jeg tror, det havde været meget bedre, om Ministeren havde afventet, hvad Ordførerne havde sagt, fremfor at indlede, som han gjorde. I det Spor fortsatte Finansministeren. Jeg beklager meget, at de Herrer Ministre har ment, at det var det rette Spor at komme ind paa. Jeg tror oprigtig talt heller ikke, at der er nogen af Regeringens egne Partifæller her i Salen, der har en anden Mening end jeg om den Ting.

Ellinger: Den højtærede Finansminister udtalte for lidt siden, at den høje